

delse i visse Retninger i disse Dele af Riget. At dette er Tilfældet og maa være Tilfældet, ligger allerede klart i nærværende Lovudkast; thi, saavidt jeg kan skjønne, svarer det hverken fuldkommen til § 37 i Grundloven, der bestemmer Forholdet mellem Antallet af Folkethingets Medlemmer paa den ene Side og Indvaanernes paa den anden Side, og heller ikke hvad angaaer det første Affnit af § 41, der siger, at Valgene til Landstinget foregaae i større Valgkredsse end til Folkethinget. Heri viser sig altsaa den nødvendige Folge af, at de eiendommelige locale Forhold maae gjøre deres Indflydelse gjældende paa de Steder, hvorom her er Spørgsmaal. Det vil nu altsaa komme an paa, hvorvidt det i Tiden vil stadfæste sig, at der er saadanne overvæltende Grunde, der kunne tale for en Modification, som den af mig antydede, i Anvendelsen af Grundlovens § 41. — Med Hensyn til det Spørgsmaal, der her foreligger, maa jeg bemærke, at jeg ikke kan skjønne rettere, end at Færøernes Stilling ligeover for Grundloven er den samme som Islands, og til Styrke derfor maa jeg paaberaabe mig, at den Kundgjørelse, som ledsagede Emanationen af Grundloven, indeholdt en Undtagelse for Slesvig, som ikke omfatter enten Island eller Færøerne, og jeg kan derfor ikke skjønne, at der er nogen væsentlig Forskiel i denne Henseende. Imidlertid skal jeg ikke videre gaae ind paa hele dette Spørgsmaal, da jeg, som sagt, vil henstille det til Fremtiden, og lade denne raade for, hvad Færøernes Interesse maatte tilraade, naar man bliver istand til derom at have en modnere Mening.

Ordføreren: Det kan jo ikke nægtes, at der paa Færøerne kan være ikke ubetydelige Banffeligheder ved at træffe et Valg til Landstinget, samt ved at finde en Mand, som er villig til og som kunde blive saa lang Tid hernede, som udfordres for at indtage Plads i Landstinget. Imidlertid kunde det dog være muligt, at disse Banffeligheder vare tænkte noget større end de virkelig ere. Udvalget selv har længe dvælet ved disse Betænkeligheder, men har fundet af de Grunde, som det har udviklet i sin Betænkning, at det vilde være rigtigst, at holde sig strengt til Grundlovens Bud. Der vil vistnok ikke være Mange paa

Færøerne, som have en Indtægt af 1200 Rbd., idetmindste ikke udenfor Embedsclassen, og af de nuværende Embedsmænd paa Færøerne er der flere, som paa Grund af Alder ikke kunne vælges til Landstinget; men der er jo i denne Henseende en Bestemmelse i Grundloven, der gjør det muligt, at supplere det manglende Antal. Efter Valgloven skal der idetmindste være 1 Valgbar for hvert 1000 af Landstingskredsens Folkemængde; men dette er ingen Grundlovsbestemmelse; hvis den var bleven optaget i Grundloven, vilde der kun være 8 Valgbare paa Færøerne; dette Antal har Udvalget imidlertid fundet var for ringe og har derfor foreslaaet, at der skulde være en Valgbar for hver 500 Mennesker, og der vil altsaa blive i det Hele 16 Valgbare paa Færøerne. Da fremdeles Grundloven har bemyndiget til at supplere Antallet af de Valgbare med de nærmest Bøffattede, vil man altsaa i ethvert Tilfælde for Færøerne kunne opnaae 16 Valgbare. At der blandt disse, og navnlig blandt Sysselmændene, vil findes Folk, som kunne være vel stikfede til at repræsentere Færøerne paa Landstinget, derom er jeg overbevist. Hvad det angaaer, at Udcastet ikke skulde strengt have iagttaget § 37 af Grundloven, som siger, at Antallet af Folkethingsmænd skal være omtrent i Forhold af 1 til 14,000, vil jeg blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at efter det Regulativ for Valgkredsenes Inddeling, som er knyttet til Valgloven af 16de Juni 1849, findes i Viborg Amts 2den Valgkreds kun lidt over 9000 Indbyggere, og ligeledes i Ringkjøbing Amts 4de og 5te Valgkreds kun noget over 9000 Indvaanere. Det vil omtrent blive det samme Forhold som paa Færøerne, der omtrent have 9000 Indbyggere. Hvad angaaer, at Udcastet ikke skulde have tilstrækkeligt opfyldt Grundlovens Betingelser med Hensyn til de større Valgkredsse til Landstinget, troer jeg allerede tidligere at have ytret det Fornødne i saa Henseende, ligesom det ogsaa vil findes i Udvalgets Betænkning. Det er Alt, hvad jeg har at tilføie.

Indenrigsministeren: Forsaavidt det er blevet udtalt, at Færøerne og Island skulde staae hinanden nær, at Færøerne i det Hele taget skulde staae, med Hensyn til disse For-